

que ha assolit una certa categoria en la nostra revista. El que no vol dir que no hàgim d'intentar millorar-la continuament, doncs sempre hi cap aquesta millora en algun dels aspectes.

No ens agrada personalitzar massa quan es tracta de fer elogis, però si que creiem de justícia ressaltar les col·laboracions dels nostres amics Joan Ruiz, Jaume Farriol, Pere Farriol, Marcel Galobart, Eduard Padrós, Miquel Vilamajor, etc., etc., i, en un doble aspecte, d'Eduard Condis, tant pel literari com d'administració, doncs aquesta última és una tasca en certa manera anònima però que exigeix molta dedicació.

— — —

Una altra faceta també lligada a la Revista és el «Sopar de Germanor» que cada any s'organitza per aplegar en un acte cultural, de companyerisme i de sana alegria els col·laboradors, lectors i simpatitzants en general de «Ronsana». Enguany es celebrà el dissabte dia 19 de maig al Restaurant Santa Eulàlia amb una assistència massiva que va superar tots els rècords. Quasi 170 persones van compartir el sopar i la vetllada en un ambient molt agradable i propi d'aquests actes. L'edició d'un número de «Ronsana» parlat, amb intervencions de gairebé tots els col·laboradors, fa que la llarga sobretaula resulti àgil i hom es trobi a altes hores de la nit sense gairebé adonar-se'n. És el millor elogi que se'n pot fer. Cal, per tots aquests motius, mantenir i potenciar aquest acte, ja que difícilment en trobarem un altre d'aquestes característiques al nostre poble.

— — —

Només ens resta insistir novament, com sempre, perquè ningú no es cansi: ni els redactors, ni els administradors, ni els anunciants, ni els lectors, ni els repartidors... perquè de tots i de cadascun d'ells depèn l'èxit i la supervivència de «Ronsana». És una obra de tots i tots en som responsables.

Joan Cabot

